275 PDc 151

Na myśl o swej wieczności masz w sercu mnóstwo trwóg, czy z Bożej cierpliwości skorzystać tam byś mógł. Uznajesz grzechy swoje, chciałbyś się pozbyć ich, trawiony niepokojem nie widzisz wyjścia z nich. Nad sobą choć pracujesz, lecz grzech zwycięża cię; Poprawę obiecujesz, nie możesz zmienić się. Myślisz, że zgładzisz winy tu przez zasługi swe, przez modły, dobre czyny, zwalczając chęci złe. Lecz trudy to chybione: Bóg uzna tylko to, co tu jest oczyszczone Jezusa świętą krwią. O, przyjm ze szczerą wiarą, że Bóg ci pomóc chce, jedyną Swą ofiarą wybawi Jezus cię.